

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 638 din data de 23.09.2019

Dosar nr.: 119/2018

Petiția nr.: 1058/26.02.2018

Petent: ..

Reclamat: Direcția de Urbanism – Primăria Municipiului București

Obiect: neaprobarea certificatului de urbanism necesar consolidării unui imobil aflat în zona de protecție a monumentelor istorice

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

.

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților

Direcția de Urbanism – Primăria Municipiului București cu sediul în București, B-dul Regina Elisabeta nr. 47, sector 5

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petenta reclamă discriminarea prin neaprobarea certificatului de urbanism necesar consolidării unui imobil aflat în zona de protecție a monumentelor istorice.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa înregistrată sub nr. 1058/06.03.2018 a fost citată petenta, iar prin adresa înregistrată sub nr. 1249/06.03.2018 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 27.03.2018.

6. Procedură legal îndeplinită.

7. Prin adresa înregistrată sub nr. 1242/06.03.2018 petenta depune documente de completare la petiție, care este comunicată prin adresa înregistrată sub nr. 1354/12.03.2018.

8. La termenul stabilit, petenta a fost prezentă, iar partea reclamată a fost absentă. În cadrul ședinței de audieri i s-a solicitat petentei să indice criteriul de discriminare și i s-a comunicat punctul de vedere al părții reclamate.

9. Prin adresa înregistrată sub nr. 2071/11.04.2018 petenta depune concluzii scrise.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

10. Prin sesizarea înregistrată la CNCD sub nr. 1058/26.02.2018, petenta învederează că este proprietar al imobilului situat în .. și a solicitat Direcției de Urbanism a P.M.B. emiterea certificatului de urbanism necesar consolidării imobilului, cerere refuzată cu informarea ”în consecință, vă returnăm întreaga documentație și vă rugăm să vă adresați în continuare Primăriei Sector 4”.

11. Petenta a depus cerere la Sector 4 al Municipiului București pentru emiterea certificatului de urbanism necesar consolidării imobilului și în urma verificării documentației depuse a primit informarea cu concluzia: ”lucrarea în cauză nu este de competența Sectorului 4, ... pentru soluționarea cererii vă sugerăm să vă rețineți documentația și să vă adresați Primăriei Municipiului București”.

12. Se specifică faptul că Direcția de Urbanism a P.M.B. motivează refuzul emiterii certificatului de urbanism, prin invocarea OUG nr. 40/31.05.2017 și transpusă în Legea nr. 273/2017.

13. Petenta consideră că discriminarea înfăptuită asupra sa, s-a produs ca rezultat al practicii nelegale prin care Direcția de Urbanism a soluționat cererea pe baza unei ordonanțe inexistente la data cererii. Petenta arată ca dovadă a discriminării în ce o privește, este însăși emiterea Certificatelor de Urbanism altor solicitanți având aceeași încadrare faptică cu a sa.

Susținerile părții reclamate P.M.B. – D.U.

14. Prin punctul de vedere depus și înregistrat sub nr 1538/19.03.2018, se arată că până la data depunerii cererii la P.M.B., emitera certificatelor de urbanism și ale autorizațiilor de construire s-a făcut prin aplicarea Normelor metodologice a Legii 50/1991.

15. Se specifică faptul că petenta s-a adresat Tribunalului București, hotărârea în primă instanță este supusă cailor de atac. Se arată că nu poate fi reținută o atitudine diferită a instituției în situații juridice identice sau similare.

16. Se solicită respingerea petiției ca neîntemeiată.

VI. Motivele de fapt și de drept

17. **În fapt**, Colegiul director reține că petenta reclamă discriminarea prin neaprobarea certificatului de urbanism necesar consolidării unui imobil aflat în zona de protecție a monumentelor istorice.

18. **În drept**, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură obiectul sesizării este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

19. Potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, prin discriminare se înțelege acel tratament diferențiat ce are la bază un criteriu, dintre cele prevăzute în lege, și care are drept scop sau efect un tratament injust raportat la o speță dată. Conform art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau

exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

20. Pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind discriminatorie aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege,

d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

21. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. nr. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem un criteriu pe baza căruia tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

22. Raportat la faptele descrise de către petentă, nu poate fi reținut un criteriu în baza căruia partea reclamată a avut un comportament discriminatoriu, în opinia acesteia. Or, nu se poate reține existența unor fapte de discriminare, în lipsa unui criteriu de discriminare care este un element fundamental necesar pentru ca o faptă să poată fi calificată ca fiind discriminatorie.

23. În consecință, Colegiul director constată că, în speță, nu sunt îndeplinite condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie, neputând fi reținut un criteriu de discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art.20 alin.(2) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu constituie fapte de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată; lipsă criteriu;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul.

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA – Membru

SANDU TATIANA VERONICA – Membru

Motivată și tehnoeditată I.D./F.L.I.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.